

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Summula clarissimi iurisco[n]sultissimi q[ue] viri
Raymundi**

Raimundus <de Pennaforti>

Colonia, 4.III. 1502

VD16 R 168

Matrimonium est sacramentum

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

BENDIXIT IACOB. TUC BENEDICTIO NON POTUIT REUOCARI A IACOB. ERGO ETIAM DEbet sic esse de matrimonio. SIC QUE NON POREST REUOCARI. SED IN OPPONITUM ARGUIET SIC. Sicut est in tractione emptionis et venditionis. sic est in tractione matrimonij. HE error impedit in tractu emptionis et venditionis. ideo error impedit matrimonij. DAIOZ EST NOTA PER SIMILITUDINEM. DINOZ PATER EX TO QUA SI EMEREREM AURUM ET ALIQUIS DARET MIHI CUPRUM. TUNC CONTRACTUS EMENDI NON ESSET FIRMIUS. PER HOC AC RONEM PRIMA VBI FUIT MENTIO FACTA DE IACOB ET LYA. IBI DICIT QUE ERROR PLONE DIRIMIT MATRIMONIJ DUMMODO CONSENSUS VEROZUS NON SEQUITUR. UNDE PSENSUS EST DUPLEX. Nam vnuis est con sensus precedens copulam carnale. et alter est psensus qui subsequitur copulam carnalem. modo licet IACOB non habuit psensuum precedentem carnalem copulam. tamen habuit psensuum subsequentem copulam carnalem ad lyam. et ergo propter psensuum istum que habuit sterit ipm matrimonij. Tunc ad rationem secundam dr. que drencia est inter bENDICITIONE et matrimonij. quia benedictio est res diuina. ergo deus voluit sic habere que qui ySAAC VOLUIT BENDICERE ELSUM QUE BENEDI^XIT IACOB. sed ipsum matrimonij existit in manu humana. igitur et Secundus error est conditionalis. et est talis. que si crederem me contra here cum libera et ipa non esset libera. tunc matrimonium non tenet. Tertius error est fortune. et est ille. vt si contraherem cum diuite et contra herem cum paupere. iste error non impedit matrimonij. Quartus error est quas litas. vt si credereisti me contrahere cum virgine et contra herem cum muliere. hoc etiam non separat contractum matrimonium. Secundus casus est votum solemne sicut est professio. vt antea patuit. Tertius casus est conditio qui casus concluditur in primo. Quartus casus est cognatio spirituallis. Quintus casus est crimen. quia propter homicidium inhibetur matrimonium. Et hoc forte sic est intelligendum. que si ecclesia timeret homicidium futurum ex tali coniunctione tunc illud crimen matrimonium dissolueret. sed nec ipse nec ipa alteri nutere posset. Sextus casus est disappearitas cultus que impedit matrimonij. vt si vir esset christianus. mulier vero iudea. Septimus casus est vis. id est violentia. que qui eriam est grauis et impedit matrimonij. Unde quidam doctor de hoc casu sic dr. non leuis excusat vis sed grauis aut violentia. Octauus casus est ordo qui etiam impedit matrimonij. Nonus casus est ligamen quod etiam impedit matrimonium. et hoc est verum cum ligamen precedit matrimonij. quia si subsequitur ligamen non rescindit matrimonij. Decimus casus est honestas publica que etiam impedit matrimonij. et quo illa sic prius visum est et infra dicitur. Undecimus casus est affinitas. Duodecimus casus est cu aliquis non potest coire. id est reddere debitum carnis. De quibus casibus lucidius determinabitur postea.

FUltimo nocendum est. que quidam heretici halent errorem de matrimonio. dicentes ipsum matrimonium non esse sacramentum. Et arguunt sic sine sacramentis nemo saluari potest. sed homo potest saluari sine matrimonio. igitur matrimonio non est sacramentum. DAIOZ sic declarant. que sine baptismo nemo saluari potest. et sic de alijs sacramentis. DINOZ declarat sic. quia multi homines sine matrimonio saluantur. vt notuc. Fidei propter remouere istum errore hereticum que sacramenta sunt duplicita. Haec quodam sacramenta sine quibus

Summula Raymundi

hō saluat sicut est ordo matrimonii siue iungū. q̄ si hō nunc̄ intrare et p̄iungū adhuc bñ saluare. et s̄ilicet si hō nunc̄ acciperet ordines adhuc alijs nō obstantib⁹ regnū dei adipiscit. Sed quedā s̄ine sacramēta sine q̄bus hō nō potest saluari. vt est baptismus. et ideo manifeste p̄aez q̄ arguētū eorum nihil excludit. quia dicunt logici q̄ ex puris particularibus nihil sequit̄. qualis modo eoz argumētu p̄cedit. ¶ Sc̄o arguit sic. nullus sacramētu est peccatū. s̄i matrimonii est peccatū. ergo matrimonii nō est sacramētu. ¶ sequētia tener in festino D̄aizor p̄ de le D̄inor p̄ba. quia in matrimonio sit p̄tū originale. igit̄ r̄c. Ad argumētu r̄ndetur q̄ minor ē falsa. Sed tūc d̄r de p̄co originali q̄ hoc est p̄secutiuē et nō p̄tractiuē. q̄a in matrimonio p̄siderant̄ tria. s̄i p̄olis generatio. fides integra. et grā p̄ses. et quādō illa tria tenent̄ regulariter tūc matrimonii nō currit in p̄catū nisi consecutiue.

s̄e in matrimonio s̄e mulieri

Legitime iungi sibi noli quam violasti

.i.p adulterii s̄e sequētes

Turpis adulterij vicio. si tres tibi casus

.i. peradictū .i. ministrasti s̄e aliquid

Obstant hi. q̄ procurasti forte venenum

s̄e malum mulieris

Aut aliquod simile quo vir sit mortuus eius

s̄e mulieri cupis .i. in p̄tractu p̄ ſba de futuro

Lui iungi queris. si contractura fidem dat

s̄e mulier .i.p ſba de p̄nti s̄e fidem

Illa tibi tecum. vel presentem dat eandem

s̄e extra l̄am positis seprē s̄e mulieri

Lasibus in reliquis poteris sibi legitimari

s̄e iam scripta de viro

Hec econuerlo scribantur de muliere

¶ Superius autor determinauit de matrimonio legitimorū. hic s̄ā deterr̄ minar de matrimonio illegitimorū. Et diuiditur in duo. nam p̄mo facit hoc qđ dictū est. Secundo ponit quosdam casus qui faciunt retinere mulierem que p̄misit adulterium. Secūda ibi (Lasibus in reliquis) Est leḡ gatur littera simul sic. Si aliquid concubit cū muliere. cum illa non delect p̄trahere matrimonii si aliquis casuū sequētiū occurrit de istis. Quoruū p̄imus est. si vir dedit consensum vel p̄silū vel ministravit venenū q̄ mulier deterret virum interficere. et illo viro sic imperfecto ip̄e non delect contra here mulierem invxorem siue matrimonii cum tali muliere. ¶ Sed usq̄ casus est iste. si aliquid mulier haberet viro infirmantem. et si p̄mitit alteri p̄ verba de p̄nti q̄ post mortem sui viri velit ſpm ducere. tunc illud matrimonium nō tenet nisi viro mortuo. Alij sic sc̄dm casum exponunt. tu noli iungi isti mulieri que viuente viro dat fidem contrahendi matrimonium post obitum viri sui. Rationē assignant istam. quia illa mulier te neſciente posset viro mortem inferre. ¶ Tertiū casus. si mulier cognouit carnalites